

CULTURA I ADMINISTRACIÓ

SOBRE EL CONCURS DE L'ESCORXADOR

El veredict de jurat en el concurs sobre els terrenys del l'antic Escorxador de Barcelona, marca un punt important en el llarg recorregut d'aquesta zona de l'Eixample fins a convertir-se en parc urbà. En efecte, el 1978, l'Ajuntament Socias, davant de l'imminent trasllat de l'Escorxador Municipal decideix la transformació dels seus terrenys en parc i la convocatòria d'un concurs de projectes. La importància del tema proposat (el terreny del futur parc és ubicat en quatre mansanes de l'eixample), la confiança en la possibilitat de col·laboració que una nova administració inspirava després de tants anys d'obscurantisme i de tripijoc, motivaren una massiva inscripció de professionals. Tancada la inscripció al Gener de 1979, el concurs quedà congelat pel nou Ajuntament Serra, que varià alguna de les seves bases, fins que al final, el concurs es resolgué el 6 de maig de 1981.

Si el sistema d'adjudicació de projectes a través de concursos, com ja és ben conegut, és molt lluny d'ésser perfecte i ha estat freqüentment acusat de generar esforços inútils i de premiar projectes mediocres, el resultat del parc de l'Escorxador ha despertat amb unanimitat inusual un gran sentiment de frustració entre els professionals.

Doncs si bé el poc brillant resultat de la gran majoria de projectes presentats podria entendre's des de la manca de tradició moderna sobre el tema, el projecte guanyador només es comprensible des del "seguidisme" a les més immediates expectatives d'us veïnal i des de la flexibilitat que tota proposta aleatòria garantitza.

Contribueix a incrementar aquesta sensació de desconcert la lectura de l'acta del jurat, molt minuciosa en les referències del desenvolupament de les votacions, però molt poc explícita dels raonaments que són a la base dels

seus judicis. En aquest sentit, les recomanacions de que es tinguin en compte les idees dels quatre projectes premiats per a la redacció del projecte definitiu, no fa sinó augmentar els dubtes sobre l'eficàcia del concurs, doncs, ¿com es podran recollir propostes tan diverses sense produir un híbrid intolerable? Perquè, precisament, el que s'hauria d'esperar d'un concurs és el recollir, entre les opcions presentades, una determinada idea capaç de generar des de la seva lògica interna, la seva específica opció projectual.

Si la superació del contingent ha estat, des de sempre, el paper de la cultura, la banalitat del resultat i els dubtes sobre el desenvolupament del concurs del parc de l'Escorxador ens indiquen com encara ens calen molts esforços per acabar de conjurar els vells fantasmes que, des de tant de temps, han dissociat els temes cultura i administració.

QUADERNS

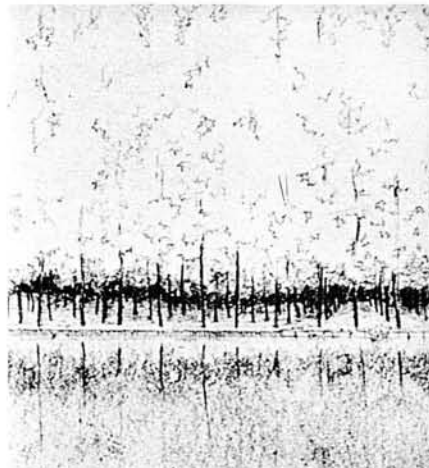
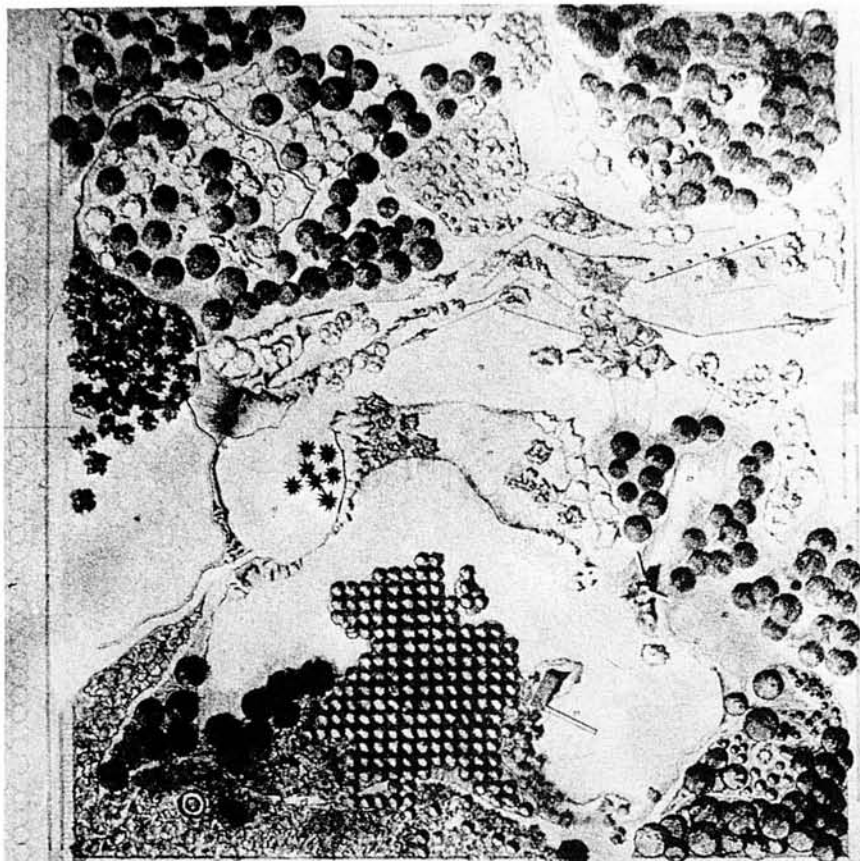
61

IL SEGRETO GIARDINO

(accèssit)

E. Batlle
J. Roig
O. Tarrasó
arqtes.

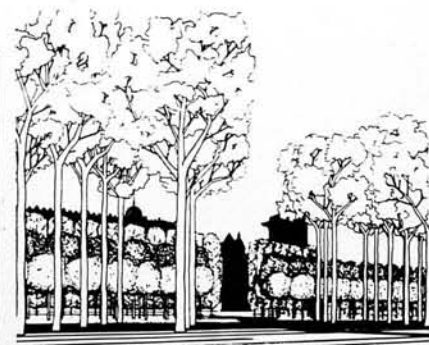
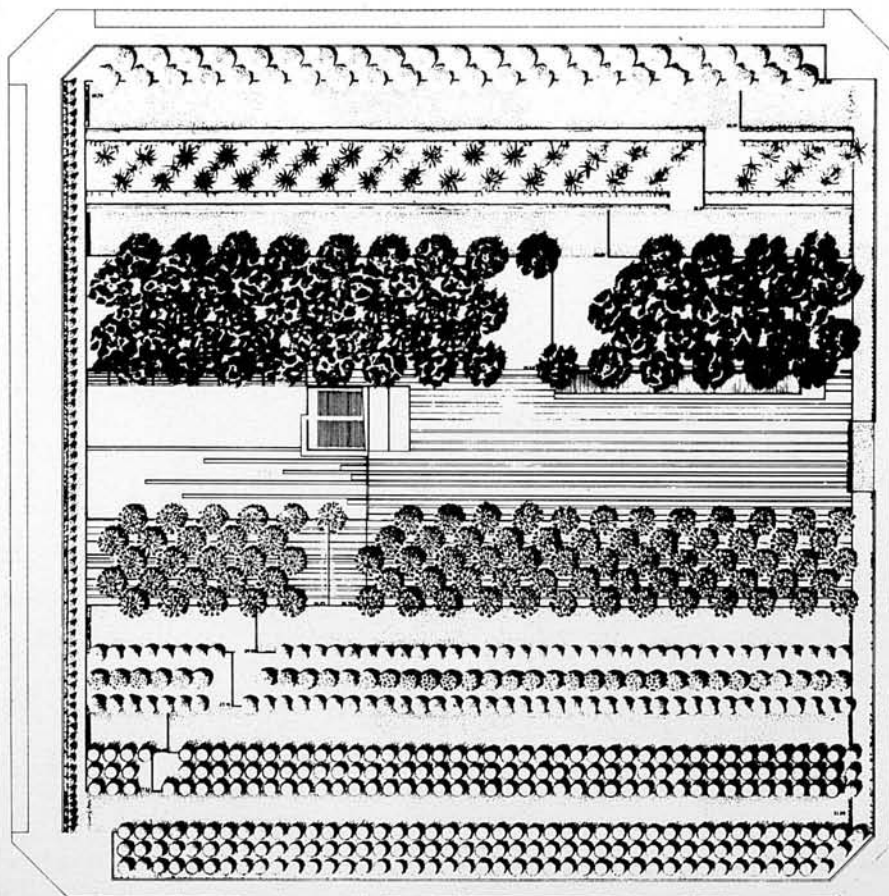

62

EL SETÈ CEL

(accèssit)

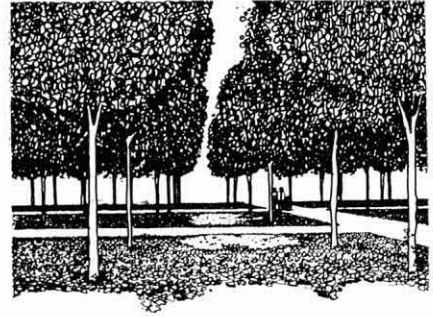
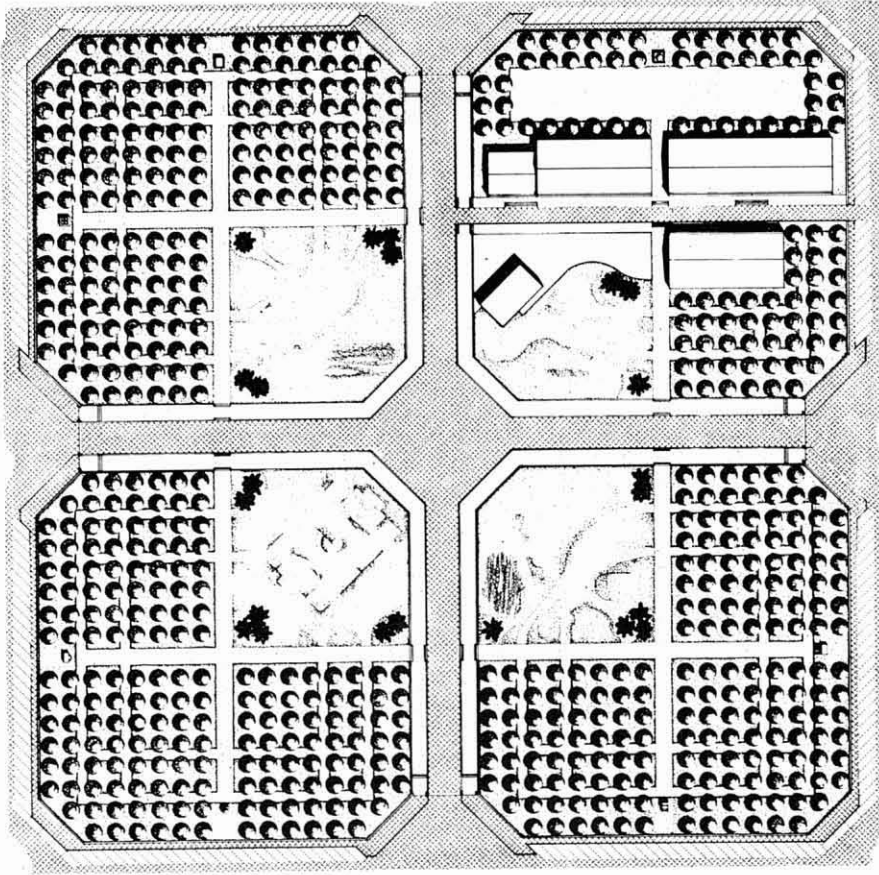
J. Bellmunt
E. Bru
G. Tarragó
arqtes.

MARIA LLUÏSA

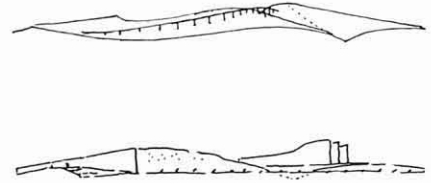
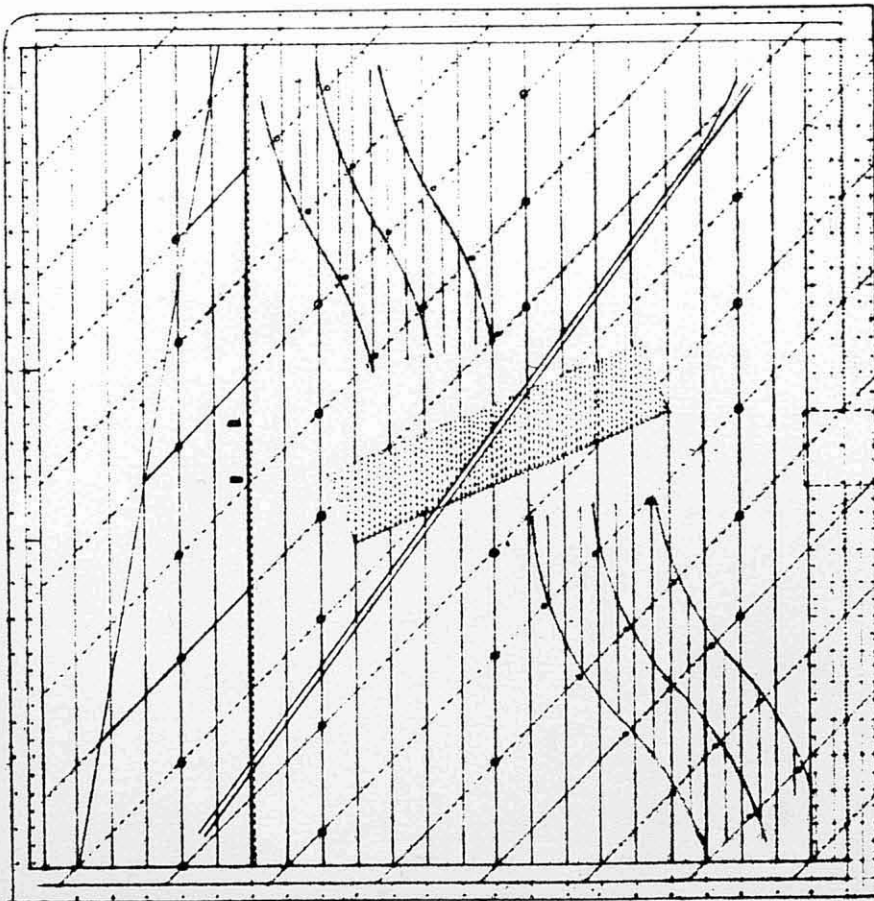
(Tercer premi)

J. Garcés
E. Sòria
arqtes.

POPULUS NIGRA

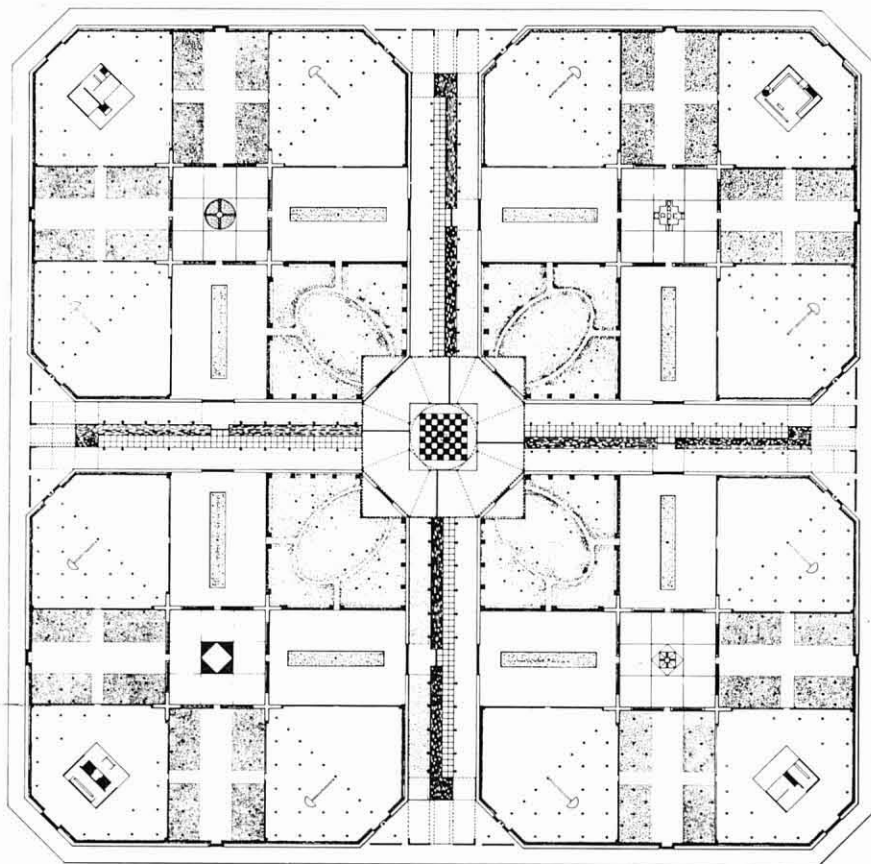
H. Piñón
A. Viaplana
arqtes.

MANDALA

(accèssit)

C. Martí Aris
A. Armesto
arqtes.

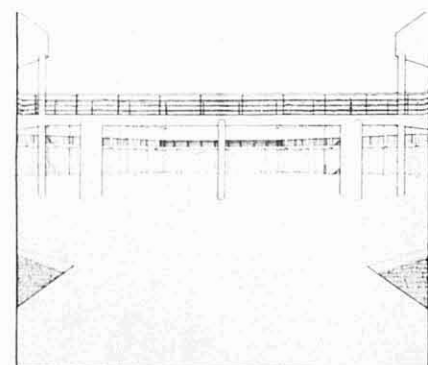
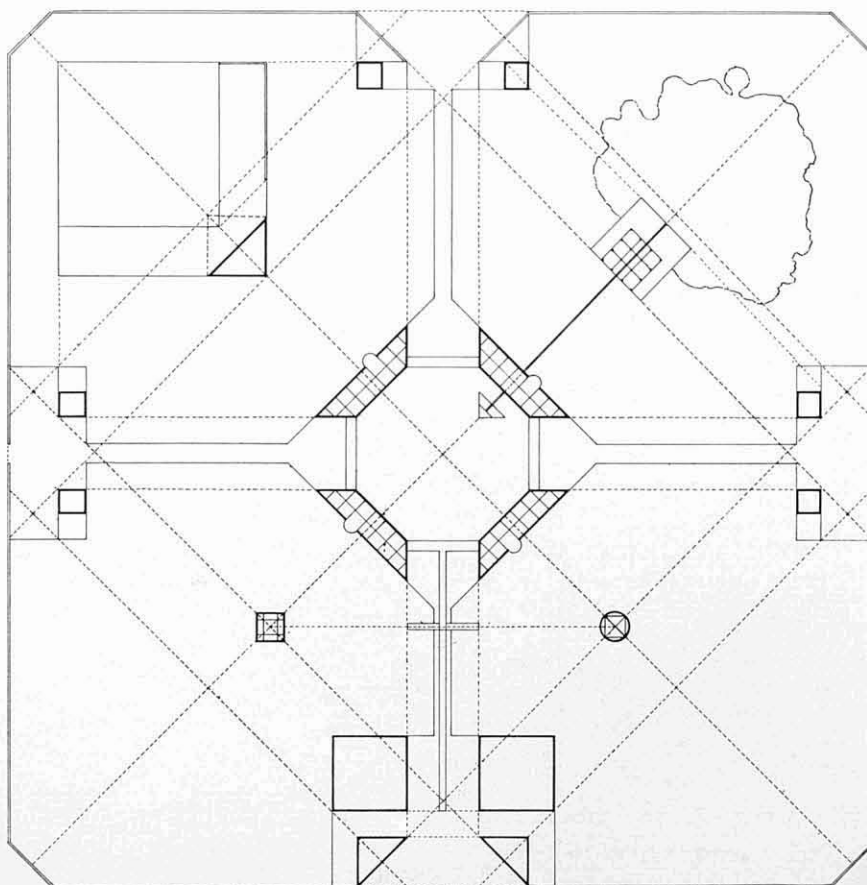

64

OKTO

(accèssit)

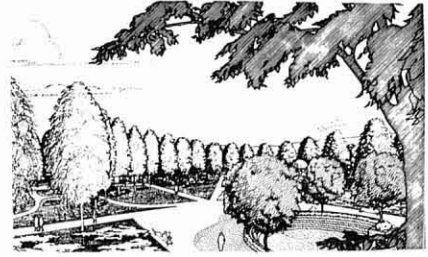
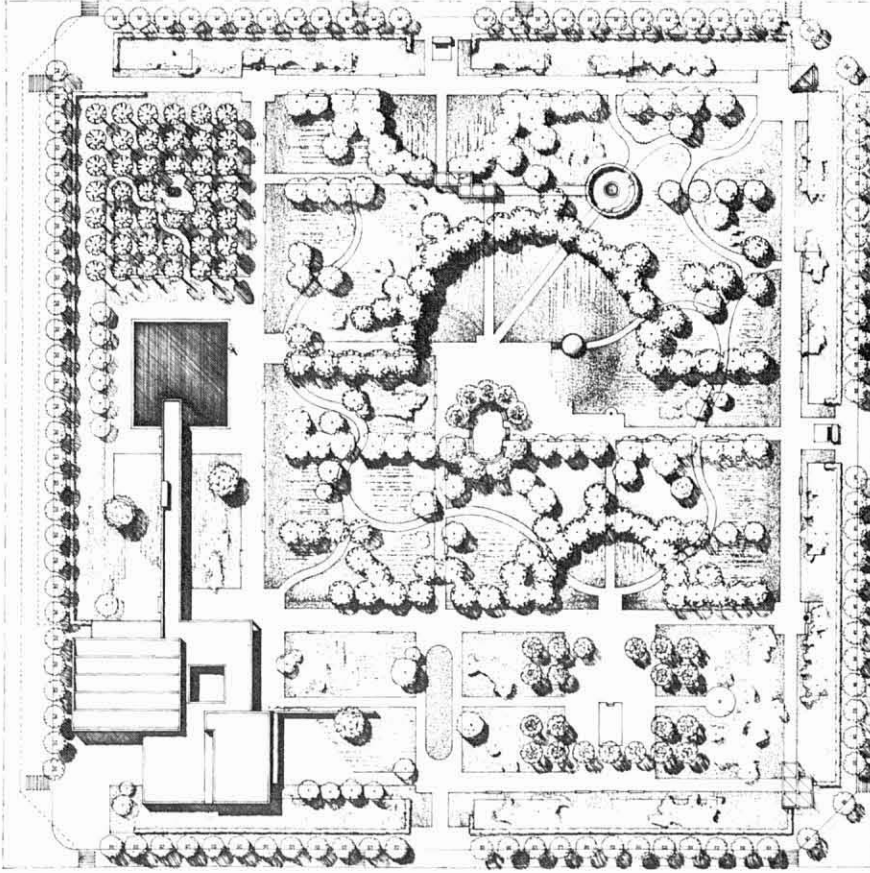
J. Sanmartí
arqte.

ARRAN DE TERRA

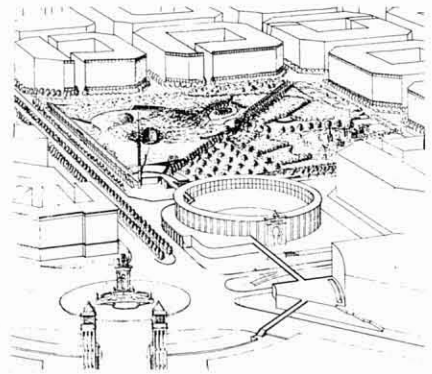
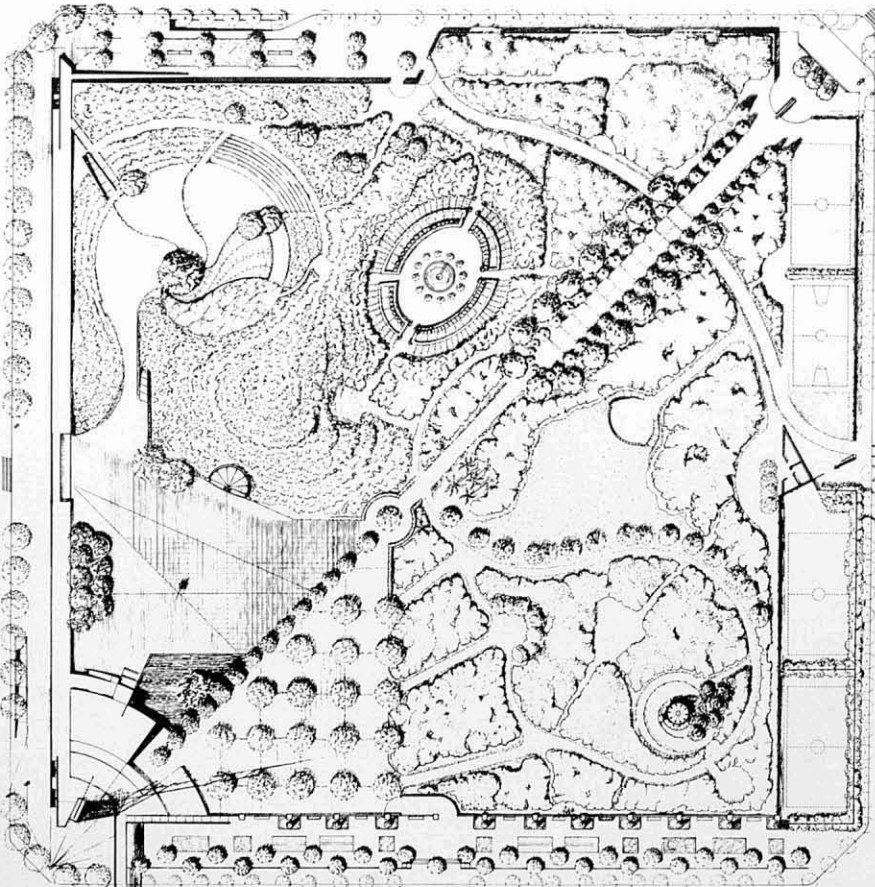
(Tercer premi)

J. San José
M. A. Rodrigo
arqtes.

122 ANYS DESPRÉS

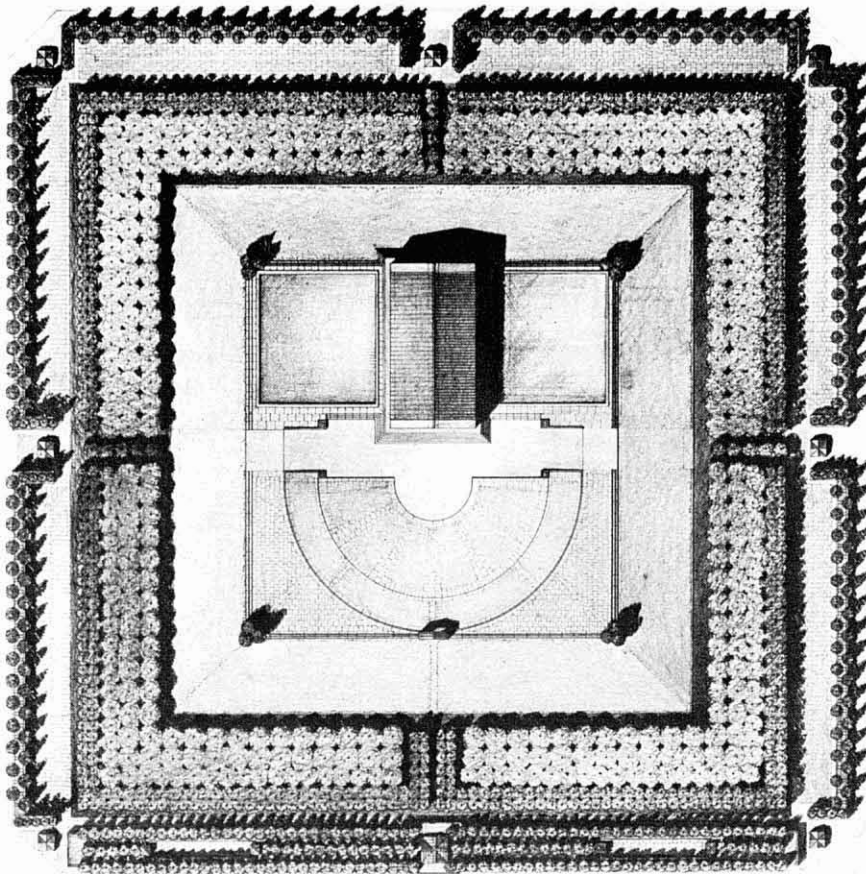
J. Busquets
arqte.

ELS JARDINS CLÀSSICS DE L'EIXAMPLE

(Segon premi)

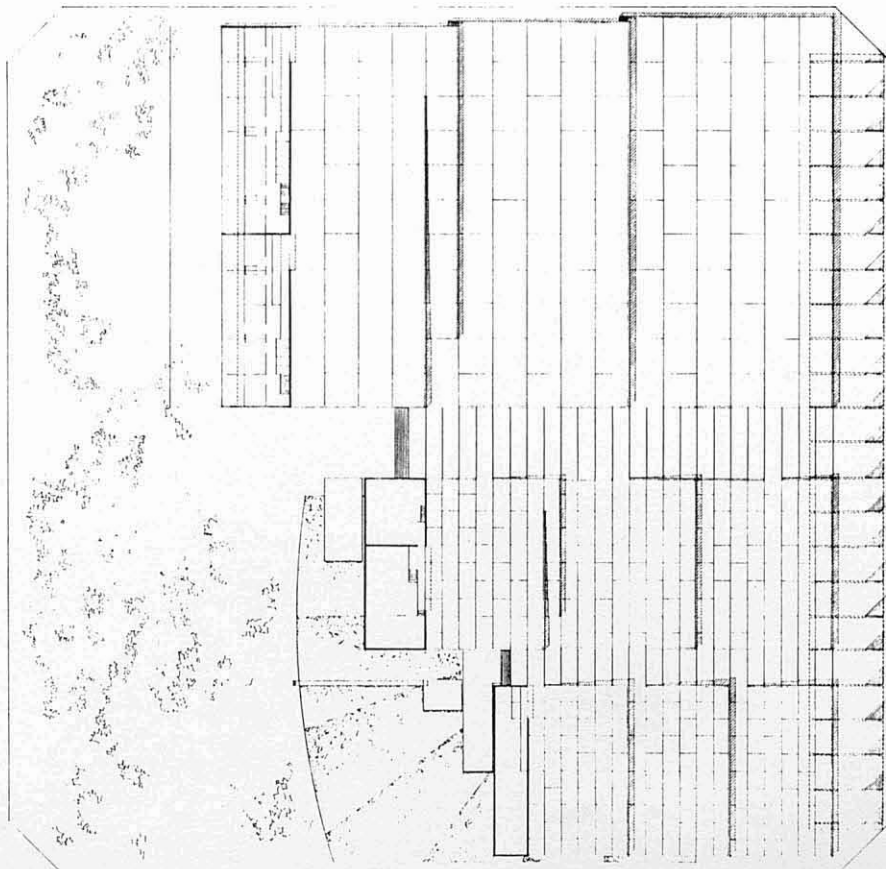
R. Bofill
X. Llistosella
arqtes.

66

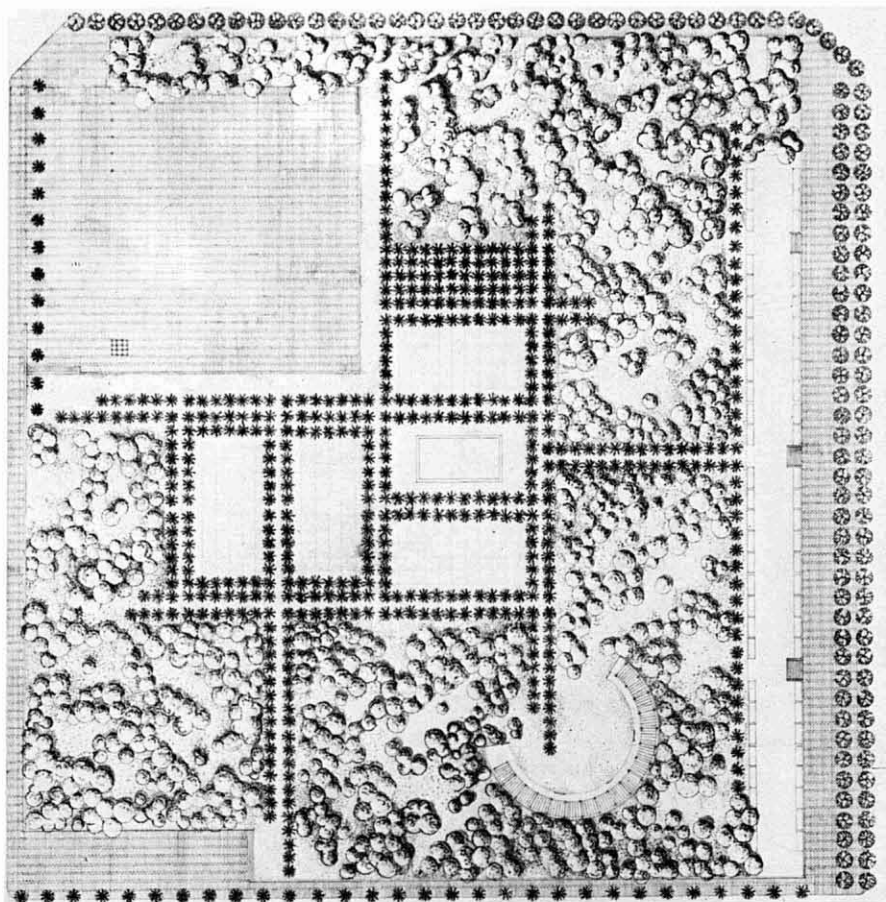
UBLIBLE

M. Codinachs
A. Noguerol
arqtes.

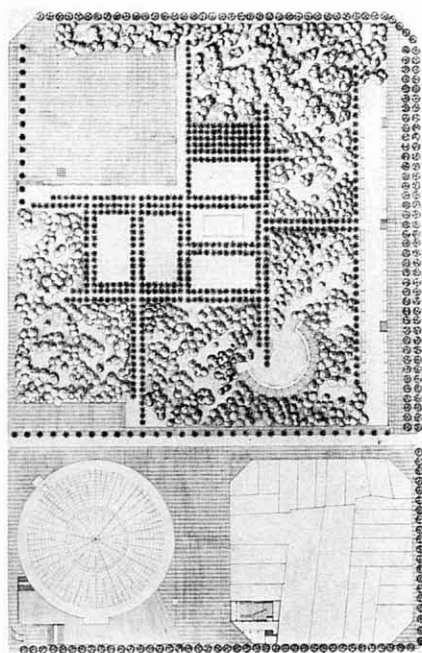

DAFNIS i CLOE

(Primer premi)

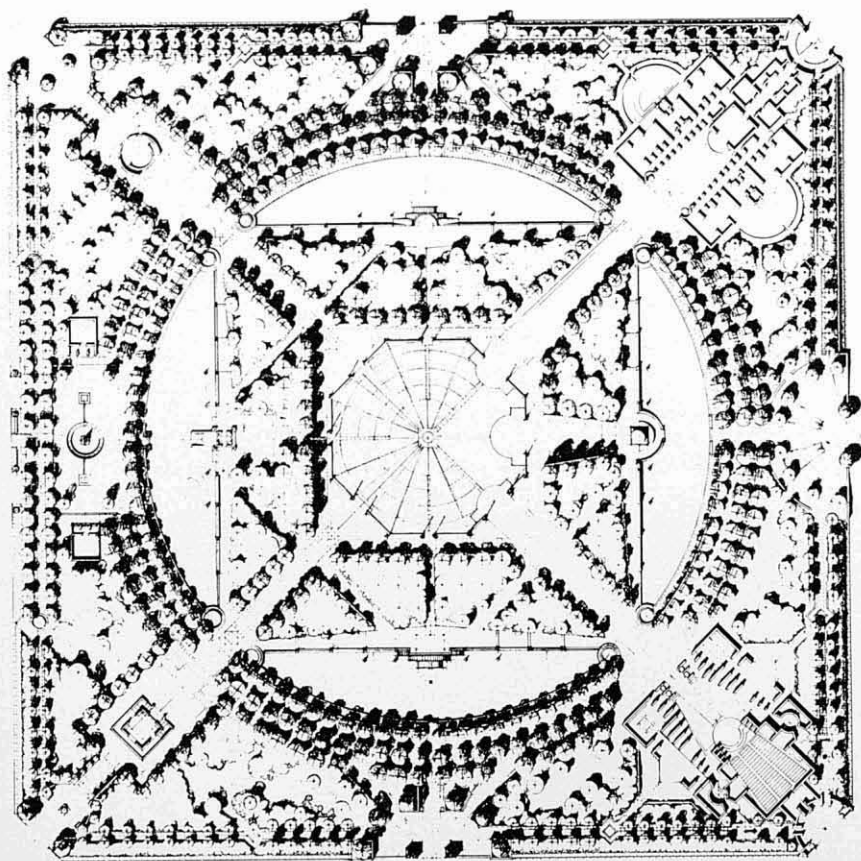

F. Fernández
B. Gali
M. Gallego
M. Quintana
A. Solanas
arqtes.

TRES EN RATLLA

(accèssit)

F. Guardia
I. Veciana
arqtes.

